

**PRIVAT-
FUNKTIONÆRFORENINGERNES
SAMMENSLUTNING.**

København, den 9. September 1925.

Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.

I Bøsvarelse af det høje Ministeriums Skrivelse (Journ. Nr. 19 4 D/24) af 8. f. M. skal vi tillade os at fremsætte følgende Udtalelse.

Virkningerne af den siden dette Aars Begyndelse stedfundne — imod Valuta-lovens Forudsætninger — voldsomme Stigning i Kronekursen har næppe endnu vist sig for Erhvervenes Funktionærers Vekommende. Men naar Kronens indre Købe- evne skal bringes i Overensstemmelse med den ydre, d. v. s. Detailprismiveauet gennemgaaende skal nedbringes med ca. 30 pCt. i Forhold til dets Højde i Januar d. A. — for blot at svare til en Kroneværdi af ca. 92 Guldøre — vil det utvivlsomt bl. a. give sig Udslag i, at Erhvervene, navnlig Industrien, i vidt Omfang ved hel eller delvis Standsning af Virksomhederne vil lægge et Pres paa Arbejdere og Funk- tionærer for hurtigt at faa Lønningerne nedbragt til et Niveau, hvor det set fra et Kapitalsynspunkt atter kan betale sig at sætte Virksomhederne i Gang. Denne Udvikling er, saa vidt vi ved, ogsaa klart stillet i Udsigt ved Industriraadets Udtalelse overfor Ministeriet angaaende denne Sag. Som Følge af denne Udvikling vil i første Række de ved Industrien ansatte Funktionærer blive ramt af en betydelig forøget Ledighed og dernæst — som Refleksvirkning af Arbejderklassens nedsatte Købe- evne — ogsaa i nogen Grad de ved Handel og Omsætning ansatte Funktionærer.

Paa Grund af de Virkninger, en brat Deflation som nævnt vil have — og de seneste Arbejdsløshedstal for Arbejderne viser, at Virkningerne allerede har begyndt tydeligt at vise sig indenfor Industrien —, tillader vi os at fremhæve, at Valutaspørgsmaalet foruden at være et nationaløkonomisk og finanspolitisk Spørgs- maal tillige er blevet et *socialt* Spørgsmaal, idet den bratte Deflation vil have betyde- lige sociale Virkninger, der formentlig ikke har været særlig fremdraget under de Forhandlinger, der for henvend et Aar siden gik forud for Valutaordningens Vedtagelse, da man den Gang almindelig gik ud fra, at der efter den tilstræbte Stabilisering kun vilde blive Tale om en *langsom* Deflation, hvorunder en omfattende Arbejdsløshed ikke var saa faretruende, som den nu er, da Begivenhederne ganske har kuldkastet den nævnte, meget væsentlige Forudsætning for Valutaordningen.

Vi tillader os da her at fremdrage det Spørgsmaal til det høje Ministeriums og Rigsdagens Valutaudvalgs Overvejelse:

Er det rimeligt og retfærdigt, at Funktionærerne og Arbejderne — der aldrig har haft nogen Fordel af Inflationen og ikke vil have større Fordel af Deflationen end alle andre Borgere — gennem ekstraordinær Arbejdsløshed (Pladsledighed) skal bære en stor Del af Omkostningerne ved at bringe Kronen op til den nuværende Kurs, eller endogsaa til Pari?